

Ekrem Korkut – (Atilla İlhan'ın 'Fena Halde Leman' Romanından)- Açık

Karakter Ekrem Korkut, varlıklı bir ailenin iyi eğitim almış, kendisini de yetiştirmeyi başarmış oğluydu. Hayatını planlar yapmaksızın yaşamayı seven, sürprizli, özgür ruhlu bir karakteri vardı. Bu, O'nun yapısındaki değişkenliğin de bir etkisiydi. İş yaşantısına ilk atıldığı yıllarda, kendisinde var olmayan kibirlilik ve paragözlük daha sonradan ziyadesiyle yer tutacaktı. Ekrem'in karakterinde çevresini en çok etkileyen unsur, onurlu, kibar tabiatını, paylaşımcılığını büyük bir zerafet dahilinde sunmasıydı.

Aktiviteler Ekrem Korkut, doğuştan gelen resim kabiliyetini hayatını oldukça meşgul eden bir aktiviteye dönüştürmüş, her fırsatta resim yapmayı alışkanlık haline getirmiştir. İş hayatına da düşkün olan Ekrem Korkut, yoğun çalışma temposunu sevmekte, çalışmaktan memnun olmaktadır. Karısının, Ekrem'in intiharı ardından öğrendiği önemli aktivite de, Ekrem'in fiziksel birlikteliklerde ziyadesiyle zaman harcadığıdır.

ÖRNEK ANILAR

Kibirli Ekrem'de saygın ve varlıklı bir ailenin tek çocuğu olmasına rağmen varlık göstermemiş kibir, iş hayatındaki başarısının ardından ortaya çıkmıştı. Leman, bu durumu eleştiriyordu. "Ekrem, büyüklüğe heves etmiş bir 'zengin çocuğu', üçüncü sınıf bir iş adamı, sıradan bir tüccardı. Böyle kalmadı ama, bir başarı, bir başarı daha, bir başarı daha derken, firması önem kazandı. Bu önem, Ekrem'in davranışlarına soğuk bir kibir, aşırı bir güven olarak yansıyor."

Paragöz Ekrem, her zaman varlık içinde büyümüşü fakat Leman sonradan anlamıştı ki, Ekrem oldukça paragöz bir karakterdi. "Ekrem, büyüklüğe heves etmiş bir 'zengin çocuğu', üçüncü sınıf bir iş adamı, sıradan bir tüccardı. Böyle kalmadı ama, bir başarı, bir başarı daha, bir başarı daha derken, firması önem kazandı. Bu önem, Ekrem'in davranışlarına soğuk bir kibir, aşırı bir güven olarak yansıyor. Tedirgindim bundan, savaşın darmadağın ettiği bir aileden geldiğim için, kendimi lükse hiç hazırlamamıştım: Hayatta kalmak için zorunlu olmayan her şey bana gülünç ve saçma gelirdi. Oysa Ekrem'in Haco Hanım'ın hatırı sayılır servetine rağmen, paraya ve kudrete susamış bir yanı varmış."

Değişken Leman, Ekrem hayattayken, O'nun değişken tabiatı olduğunun farkındaydı, fakat Ekrem ölünce çok daha fazla değişken olduğu meydana çıktı. "öldüğünü bildiğim halde onun varlığını elimde tutarcasına böyle duyumsamaktan değil, koca olarak tanıdığım erkekle burada bazı özelliklerini keşfettiğim adam arasındaki çelişkiden doğuyordu. Birisi soğuk, yaptığı her şey hesaplı, herkesle arasına 'mesafe' koyan, balta profilli bir iş adamı; öbürü, son İnkalar'ın ninnilerini dinlemekten, Mevlana'nun rubailerini okumaktan hoşlanıp, içten içe çoğalan parabolalar, delimsirek renkler ortasında yaşayan, basbayağı bohem bir ressam! Kocamla ilgili her konuda, ya başından beri tepeden tırnağa yanılmışım ya da Paris'te benden uzakta yaşadığı şu üç yıl, beklenmedik çetrefillikleri, kalleş tuzaklarıyla onu değiştirmiş , ortaya yepyeni bir Ekrem çıkarmıştı. Hangisi doğru?"

Onurlu/ Kibar Ekrem'in Leman'ı da oldukça etkileyen onurlu, kibar yapısı vardı. "Ben ki seçkin beyefendi diye karşıma çıkmış nicelerinin en aşağılık asılmalarına alışkınım, doğrusu buna şaşmaz değilim. Ekrem kibarım diye nice erkeği cebinden çıkarır, öyle dostlukla aşkı birbirine karıştırıp, ortaya çıkan kargaşalıktan yararlanmaya tenezzül etmez: Çok onurlu; bu onur herkesin başvurduğu ufak hileleri, masum numaraları, duygusal oyunları bile ona yasaklıyor."

Sürprizli Ekrem'den aniden gelen evlenme teklifi Leman'ı şaşırtıyor, Ekrem'in ne kadar sürprizli bir adam olduğunu kanıtlıyordu. "Ekrem işte bu kötü havada, bu yakışıksız yerde, artık umudumu kestiğim şeyi öneriyor: Evlenmeyi. Neye uğradığımı şaşırmıştım! O hep öyle uzak, öyle soğuk, yalnız sesinde can sıkıntısından mı, türünü kimsenin bilmediği sinsî bir sevinçten mi doğduğunu kestiremediğim bir titreşim."

Özgür Ruhlu Ekrem, karısı ve annesiyle aynı evde yaşamaktan rahatsızdı. Leman ve Haco Hanım her ne kadar iyi anlaşsalar da, Ekrem bağımsız olmak istiyordu. "doğrusunu istersen yaşadığımız ev bizim evimiz sayılmaz Jeanne, bu hayat bizim hayatımız değil! Annemin evinde onun hayatını yaşıyoruz. İmkanlarımız fazlasıyla mevcut olduğuna göre, neden kendi evimizi kurup kendi hayatımızı yaşamayalım?"

Paylaşımçı Ekrem bencillikten, egoistlikten nefret eden, oldukça paylaşımcı bir karakterdi. "...ben egoistlikten korkarım, hele sevgiyle örtülü egoistlik, bencilliklerin en sinsisi, en ikiyüzlüsüdür, farkına varmaz, çarkına kapılırsın, o anda kurbanı olmak için. Bencil, özel bir şey istemez, tek şey ister: Onun hayat tarzının, bunun içerdiği evrenin, önceden kabul edilmesini; oysa bu, irade ve azminin güçlü bir dişli çark sistemi halinde dışlaştırılmış halidir ki, bizi kapıldığı gibi çalkalar, döver, çitiler, kişiliğimizi oluşturan ne varsa, hepsini kirli bir su gibi akıtır. Kişiliğine saygı duyan, onu kaybetmek istemeyenler, bu çeşit egoistlerden mutlaka uzak durmalıdırlar."